

Begrundelse

Spørgeren er blevet bekendt med, at kræftramte patienter på Rigshospitalet bliver behandlet med mindre doser kemo, end de er blevet ordineret, og at Rigshospitalet angiveligt af økonomiske grunde ikke tager hul på en ny pose, hvis ikke det hele kan bruges. Det er vigtigt at få oplyst, om ministeren er vidende om, at en så livsvigtig kræftbehandling ikke ydes fuldt ud, og om det er landsdækkende praksis at give mindre doser end ordineret af besparelshensyn.

Svar (23/8 01)

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Hovedstadens Sygehusfællesskab har oplyst følgende:

»H:S Direktionen har bedt hospitalsdirektionen ved Rigshospitalet om en udtalelse.

Hospitalsdirektionen har fra ledelsen af Finsenscentret fået oplyst, at svaret er: Nej, det er ikke korrekt. Rigshospitalet behandler altid patienter med den lægeligt indicerede dosis cytotatika. I samarbejde med H:S Apotek sikres, at al den dyre medicin anvendes.

H:S Direktionen kan henholde sig til oplysningerne fra Rigshospitalet.«

Jeg kan henholde mig til oplysningerne fra H:S.

Spm. nr. S 3598

Til socialministeren (17/8 01) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om der er behov for en skærpelse af serviceloven, således at det bliver påbudt kommunerne at evaluere resultaterne af anbringelsen af de udsatte børn og unge på opholdsstederne, når opholdet er tilendebragt?«

Begrundelse

Det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 2942 (7. august 2001), at der ikke sker en reel evaluering af den effekt, opholdet på Solhaven i Farsø Kommune har haft på de anbragte børn og unge. Det er blevet nævnt, at tre ud af fire anbragte kommer ud af kriminaliteten. Ministeren bedes

oplyse, om det er acceptabelt, specielt efter den megen uro der har været om blandt andet denne institution, at der ikke bliver foretaget undersøgelser, der viser, hvordan de unge efterfølgende klarer sig. I de tilfælde hvor der ikke foretages en evaluering og opsamling af viden på området, kan det ikke konstateres, om de mange meget dyre anbringelser opfylder de mål, kommunerne har sat for det enkelte barn, og om ressourcerne er brugt rigtigt.

Svar (28/8 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det fremgår af serviceloven, at kommunen udarbejder en plan for barnet eller den unges ophold uden for hjemmet, inden der træffes afgørelse om at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet. Planen skal angive formålet med anbringelsen. Planen skal uden hensyn til dette formål tillige angive anbringelsens forventede varighed, særlige forhold vedrørende barnets eller den unges pleje, behandling, uddannelse mv.

Det er kommunen der træffer afgørelse om valg af anbringelsessted i overensstemmelse med planen. Kommunen fører løbende tilsyn med barnets eller den unges forhold uden for hjemmet og træffer afgørelse om ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse m.v. under opholdet, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen.

Kommunen skal senest 3 måneder efter, at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet vurdere, om planen skal revideres, og skal herefter med højst 6 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering. Vurderingen af planen skal ske på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet.

Kommunen skal således sørge for, at anbringelsen sker i et anbringelsessted – det være sig familiepleje, opholdssted eller døgninstitution – der er egnet til at opfylde formålet med anbringelsen. Ved vurderingen af planen, der sker på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, skal det samtidig vurderes om formålet med anbringelsen opfyldes på anbringelsesstedet eller der skal noget andet til.

Med ændringen af serviceloven den 1. januar 2001 om styrkelse af den særlige støtte til børn og unge, er der netop også sket en række æn-